

ГЛАВА IV.

Дължностите на правителството и на всички революционеренъ работникъ въобще.

Чл. 1. Централниятъ комитетъ ще стъпи въ сношение съ дѣйци и отъ други народности, относително за народната ни цѣль: той ще да *сключава заеми* въ името на българския народъ; той ще да прави *споразумения за съюзи*; съ една дума, той ще да върши сичко, което изисква сполуката на нашето народно освобождение.

Чл. 2 Централниятъ комитетъ подиръ *освобождението* на България ще дава най-точна съмѣтка за всички членъ отъ тоя комитетъ е отговоренъ не само за себе си, нъ и за другитѣ членове, негови другари; а най-много е отговорно първото лице, на което се дава прѣимущество право да избира другитѣ членове, спорѣдъ гл. III чл. 2.

Чл. 3. Прѣдсѣдателитѣ на централниятъ и частнитѣ комитети иматъ право да свикватъ извѣнрѣдни събрания когато и да стане нужда.

Чл. 4. Прѣдсѣдателътѣ е дълженъ да нагледва испълняватъ ли дължностите си подпрѣдседателътѣ, касиерътѣ и другитѣ членове.

Чл. 5. Подъ Прѣдсѣдателитѣ сѫ помощници на Прѣдсѣдателитѣ.

Чл. 6. Касиерътѣ на централниятъ Комитетъ ще да приема пари отъ частнитѣ Комитети или отъ други кои и да е мѣста, и ще дава расписка подъ номеръ; той ще да ги записва въ касиерската книга и ще явява за тѣхъ и на Комитетътъ, за да записватъ въ главната комитетска книга.

Чл. 7. Касиеринътъ на Централниятъ комитетъ ще дава пари на всѣкаждѣ и за всичко, но само съ разрѣ-